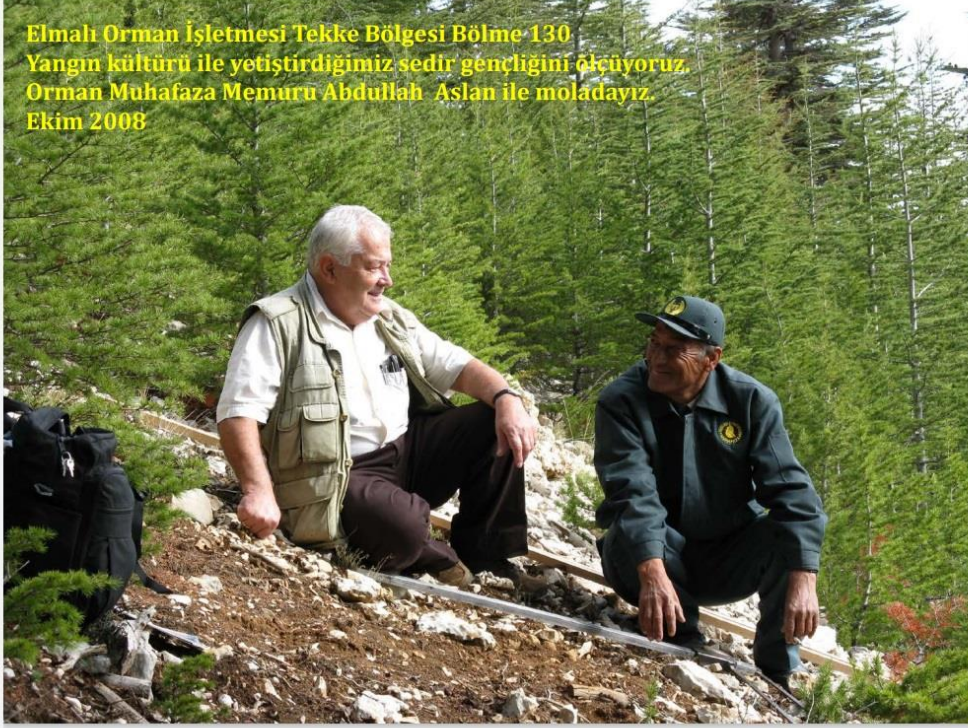

**PROF. DR. M. DOĞAN KANTARCI İLE ORMANLARIMIZ ÜZERİNE SÖYLEŞİ -
Röportaj Rengigül Ural**

**“Damgasız ağaç kesilmez. ‘Damga ormancının namusudur’ kimseye verilmez.
Dedenin ‘Mührü’ işte bu bizim ‘Namus’ dediğimiz damga çekicidir.”**

Prof. Dr. Doğan Kantarcı, babamın yaşça küçük fakülte arkadaşı, meslektaşdır. Kürsüleri farklı idi. Babam Prof. Dr. Faik Yaltırık İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Botaniği Ana Bilim Dalı öğretim üyesiydi. Doğan Amca da Toprak İlimi ve Ekoloji Ana Bilim Dalı'nda yıllarca ders vermiş, öğrenciler yetiştirmiş, kitaplar, makaleler yazmış çok kıymetli bir bilim adamımız.

Ben kendisine Doğan Amcacığım diye hitap ettiğim için röportajımız da bu hitapla olacak, doğal olması açısından.

Değerli Doğan Amcacığım, orman fakültesini neden seçtiniz?

O yıllardaki (1957) çaresizliğimizin etkisi ile. Haydarpaşa Lisesi'nde parasız yatılı okudum (1954-57). Ailemin beni üniversiteye gönderecek gücü yoktu. Orman Genel Müdürlüğü de İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi'ne burs veriyordu. Ülkemizin fakir ailelerinin çocukları da bu burstan yararlanıyorlardı. Bizden önceki nesil, bizim nesil, bizden sonrakiler hep bu burs ile okudular.

Bu burs ülkemizin değerli çocuklarını “Türkiye Ormancılığı'na” kazandırmıştır. Bunun en değerli örneklerinden biri Prof. Dr. Faik Yaltırık, bir diğeri Prof. Dr. Besalet Pamay, bir

diğeri Prof. Dr. Abdülkadir Kalıpsız ve değerli arkadaşlarım Prof. Dr. Yener Göker ile Prof. Dr. Uçkun Geray'dır. Uzatmamak için diğer değerli hocalarımızı ve meslektaşlarımı sıralamıyorum.

Doğan amcacığım, babamın dedesi orman mektebinde okumuş. Savaş dönemi eğitim açığını kapatmak için sınavla öğrenci almışlar. Eğitmişler. Orman mühendis muavini olarak uzun yıllar hizmet vermiş. Ağaç yemini varmış. “Genç ağaç kestirmeyeceğim” diye bir yemin. Mührü de varmış. O mühür çok kıymetli imiş. Ağaca mühür vurursa ağaç kesilebiliyor yoksa kesilmiyor. Bu ağaç yemininden de bahsetmenizi rica edeceğim.

Eskiden, Ankara’da kurulan Yüksek Ziraat Enstitüsü’nün bünyesindeki “Orman Yüksek Mektebi” (Orman Mektebi Âlisi) orman mühendisi yetiştiriyordu. Orman Yüksek Mektebi sonra Belgrad Ormanı’ndaki süvari kışlasına taşınmış ve eğitim ve öğretimine devam etmiştir. Atatürk’ün 1933 yılındaki Üniversite Reformu ile Darülfünun lağvedilmiş, İstanbul Üniversitesi kurulmuştur. Orman Yüksek Mektebi de İstanbul Üniversitesi’ne katılmıştır. 1934’ten itibaren İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi 4 yıllık eğitim ile ‘Orman Yüksek Mühendisi’ yetiştiriyordu. Arazide bu yüksek mühendislerle yardımcı bir ormancı ara sınıfı olması gerekiyordu. Bunlar ‘Orman Mühendis Muavini’ olarak Bursa ve Bolu orman okullarında yetiştirildiler. Orman Mühendis Muavini’ne de yardımcı olmak üzere ‘Usta Orman işçisi’ yetiştirmek için Beykoz’da bir de ‘Orman Ameliyat Mektebi’ kurmuşlar.

Bizim Asaf Hoca (Ord. Prof. Dr. Asaf Irmak) da Beykoz Orman Ameliyat Mektebi’nden mezun olmuştur. Sonra Kimya Fakültesine gidip, kimyagerlik tahsil etmiş. Oradan da Orman Mektebi Ali’sine odun kimyası öğretmeni olmuştur. Atatürk’ün yurt dışına yetiştirmek için öğrenci programı ile Almanya’ya gidip, Tharand Yüksek Orman Mektebi (Fakültesi) Toprak Kürsüsünde doktora yapmıştır. (Doktora tezini 1933’te bitirmiş. Yayın tarihi 1934).

‘Mühür’ dediğin ‘Damga’ dediğimiz çekiştir. Kesilecek ağacın dibine balta ile açılan aynaya vurulur. Damgasız ağaç kesilmez. ‘Damga ormancının namusudur’ kimseye verilmez. Sadece orman bölge şefi (Sonra işletme şefi denildi) tarafından kullanılır. Mamul damgası vd. damgalar da vardır.

Orman Mühendis Muavinleri de orman bölge şefi olarak görevlendirildiler. Dedenin ‘Mührü’ işte bu bizim ‘Namus’ dediğimiz damga çekicidir.

Eskiden ‘Damga teftişi’ vardı. Orman müfettişleri her yıl orman şefliklerini dolaşırlar, yapılan damganın ormanın bakımı ve gençleştirilmesine uygun olup, olmadığını kontrol ederlerdi. Siyasi partiler bu kontrolleri kaldırdı. Damgaya gelince; ‘Çoktan beri o ciddi kavram ve anlayış kalmadı’.

Daha sonra orman mekteplerinden mezun olanlara ‘Orman Teknikeri’ unvanı verildi. Daha sonra da o okullar lağvedildi.

Bir de “Yeşil Gece” vardı. Annem ve babam özenle, şık giyinirler ve katılırlardı. Annem o Yeşil Gece’de özellikle yeşil taşlı kolye, küpe takımı kullanırdı. O kolyesi de bende yadığâr. Babam 1961’de Edinburgh’tan hediye almış kendisine. Bu gecenin maksadını öğrenebilir miyim? Hangi yıllar arası oldu? Devam ediyor mu?

Yeşil Gece, Orman Fakültesi Öğrenci Derneği’nin düzenlediği bir ‘Ormancılık kutlama toplantısıydı’. Hangi yıldan itibaren yapıldığını bilmiyorum. Biz Fakülteye başladığımızda (1957-58) kutlanıyordu. O zamanlar öğrenciler arasında fikir ayrılıkları vardı. Ama bu ayrılıklar ormancılık mesleğine yansıtılmazdı. Ormancılık önemli ve kutsal bir görev olarak kabul edilirdi. Bu anlayış çerçevesinde Fakültenin hocaları da öğrencileri de birleşirler, “Yeşil Gece”yi birlikte kutlardı. Demokrat Parti’nin son yılında, 1959-60’ta öğrenci dernekleri arasında da ayrışmalar başladı. Bu ayrışmalar giderek bizim fakülteye de yansdı. Birlik bozuldu ve ‘Yeşil Gece’ kutlamaları da sönüp, gitti. Bende de hatıra bir vazo kaldı.

Toprak İlmî ve Ekoloji ne demektir? Ne dersler okutulur?

Toprak İlmî ve Ekoloji çok kapsamlıdır. Kısaca tanımlamak gerekirse:

Toprak İlmî: Toprakların farklı ortam koşullarında (Yeryüzü şekli, anakaya, iklim ve canlıların etkisi altında) oluşumu ve zaman içindeki gelişimini “Toprak Genetiği” olarak inceler. Toprakların doğal ortam koşullarında oluşum ve gelişimleri en iyi şekilde “Orman ekosistemleri’nde” daha sınırlı olarak ta “Tundura’lar ve Alpin kuşaklar’da” izlenip, incelenebilir. Bu sebeple orman fakültelerinde “Toprak İlmî = Pedoloji” dersi okutulur. Toprak İlmî dersi, toprağın özelliklerini, kullanımına ait bilgileri “Toprak Bilgisi’ni” de kapsar. Ziraat fakültelerinde “Toprak Bilgisi” dersi verilir.

Ekoloji: “Canlıların çevreleri ile karşılıklı ilişkilerini” inceler.
Bütün ekolojik sistemler;

- 1) Yetiştirme/yaşama ortamı,
- 2) Bu ortamda yetişip/yaşayan canlı toplulukları “Yaşama Birliği” olarak iki bölümde incelenir. Ekolojik sistemler 3 boyutludur. Ekosistemlerin gelişiminde ve değişiminde ise 4. boyut “Zaman’dır”.

Orman karasal ekosistemlerin en kapsamlısıdır. Birbirinden çok farklı yetiştirme/yaşama ortamlarında farklı canlı toplulukları bir arada yaşarlar (Yaşama Birliği). Bu sebeple orman fakültelerinde “Ekoloji” geniş kapsamı ile ele alınır. “Orman Ekolojisi” dersi esas itibariye “Yetiştirme/yaşama ortamı faktörleri ve özellikleri kapsamında” okutulur. Orman ekosistemleri konusunda bilgilerimiz derinleşince İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi’nde ilk “Ekosistem Bilgisi” kitabını yazıp, 2005 yılında yayınladım.

Hangi hocalarınızdan etkilendiniz?

Öncelikle iki önemli özelliğimizi belirtmek isterim:

- 1) Türkler akılcı (Maturidî) bir millettir. Akla uymayan ve pozitif bilgiye dayanmayan hurafelere inanmazlar.
- 2) Öklid Geometrisinde $2 \times 2 = 4$ eder. Ama doğada, ormanda $2 \times 2 = 4$ etmez. Çünkü doğada Öklid geometrisi değil, biyometri geçerlidir. Diğer bir deyimle; “Ekolojik sistemler” dört köşe hacımlar değildir.

Bize lisede Öklid Geometrisini öğrettiler. Orman Fakültesine gelince farklı bir dünyanın bilgileri ve değerlendirmeleri ile karşılaştık. Stajlarda arazide, ormanda görüp, öğrendiğimiz bu farklı dünya bir “Biyometri” âlemydi. İşte bu âlemi anlayıp, öğrencilerine anlatmağa çalışan hocalarımızdan etkilendim. Bunların başında da hocam Ord. Prof. Dr. Asaf İrmak geliyordu. Prof. Dr. Besalet Pamay, Prof. Dr. Abdülkadir Kalıpsız da diğer önemli ve değerli bilim insanları olarak beni etkilemişlerdir.

Ayrıca Prof. Dr. Faik Yaltırık en fazla etkilendiğim ağabeylerimdenidir. İstanbul’a bir “Boğaziçi Arboretumu” kazandırmak onun ve benim fikrimdir. Boğaziçi Üniversitesi ve Nafi Baba Tekkesi (1952 Türk Şehitliği) arazisinin “Boğaziçi Arboretumu” olarak değerlendirilmesi için Peyzaj Mimarı Rana Önen’e yüksek lisans tezi verdim. Birlikte çalıştık. Bilemediğimiz bitkilerin tanımlarını Faik Yaltırık ve Asuman Efe hocalarımız yapmıştır.

Aslında konu şöyle gelişti: Benim çocuklar Robert Kolej'deydiler. "Burasını bir arboretum olarak geliştirelim" diye düşündük. O sırada Criton Curi (Çok iyi dostumdur) beni çağırdı ve Nafi Baba Tekkesi çevresini ağaçlandırmak için fikrimi sordu. Ben araziye ve Boğaziçi Üniversitesi'ni gezdim. Daha önce (1969-72) Trakya Yetiştirme Ortamı Bölgeleri çalışmamda Rumeli Hisarönü çevresini ayrı bir yöre olarak belirlemiştim. Boğaziçi Üniversitesi arazisini gezince bu yörenin kapsamını gördüm. Faik ağabeye "Burasını bir arboretum yapalım" dedim. Çünkü arboretum ile o ilgileniyordu. Sonra Yıldız Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı'nda yüksek lisans yapan Rana Önen'in tezi bana kaldı. Ben de Rana ile çalışarak buradaki bitkileri belirledim. Tabii ben yol gösterdim. Arazide Rana çok çalıştı. Kafamın altına yastık olacak kalınlıkta bir tez yazdı. "Efsane" derler ya. İşte bu da bir efsanedir.

Rektör Ayşe Soysal'ın Önsöz'ü ile okulum Boğaziçi Üniversitesi Yayınları'ndan 2006 yılında çıkan "Boğaziçi Üniversitesi'nde Sonbahar – Güney Kampüs Florası" kitapta "1994 yılında Prof. Dr. Faik Yaltırık'ın önerisi ve rektör Prof. Dr. Üstün Ergüder'in onayı ve desteği ile Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığı'nda görevli bahçe uzmanı orman yüksek mühendisi Galip Koçhan'ın gayretleri ile "İsviçre Ormanı" diye adlandırılan ağaçlık alan arboretum sahası olarak ayrılmıştır" diye kayıtlara geçmiş. Rana Ata'nın 1995 yılında tamamladığı tez çalışması bu projenin ana kaynakçasını oluşturmuş.

Geçen sene "Hayat Ağacı – Ağaçların Kitabı"nı imzalayarak ve babamın adı geçen okulum ile ilgili bu değerli kitabı bana ulaştıran babamın kıymetli öğrencilerinden Nejat Çelik Bey'e çok teşekkür ederim. Bir makalem okulum ile ilgili olacak. Rektör Ayşe Soysal, Üstün Ergüder hocalarıma, Rana Önen'e, kitapta adı geçen Galip Koçhan Bey'e teşekkür ederim.

Değerli Doğan amcacığım, babamın ve Asuman Hanım'ın ruhlarını şad ettiniz. Televizyon söyleşinizde de kadirşinaslıkla bahsettiniz. Bu röportajımızda da kayda geçti. Gelecek nesillere örnek olmasını diler, baki saygı ile teşekkürlerimi yinelerim.

Toprak İlmi ve Ekoloji diğer hangi fakültelerle, devlet ve özel sektörle el ele olmalıdır?

Toprak İlmi "Toprak Genetiği" (Yani toprakların oluşum ve gelişimi kapsamında) diğer fakültelerde Coğrafya Bölümleri vb. bilimsel birimlerde ele alınmaktadır. Bu konuda en dikkat çekici örnek İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Enstitüsü'nde Prof. Dr. Sırrı Erinç ve onun izinden giden bilim insanlarıdır. Uygulamalı Toprak İlmi ve Toprak Bilgisi, toprak ile ilgili öğretim yapan her bilim dalının temel bilgisini oluşturur. Bitkilerin kökleri topraktır.

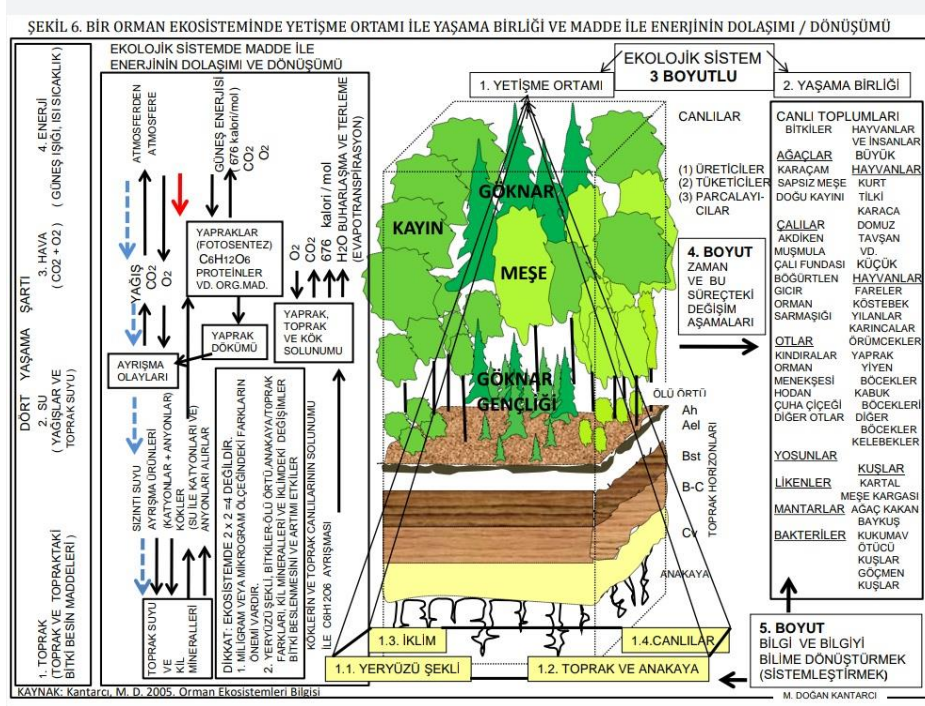
Türkiye topraklarının incelemesini ve haritasını yapan "Toprak Su Genel Müdürlüğü" maalesef kapatılmıştır. Daha sonra kurulan "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü" de kapatılmıştır.

Devletin Türkiye topraklarının özellikleri ve bu özelliklerine göre tarım, ormancılık ve mer'a kullanımı konusunda inceleme, araştırma, değerlendirme yapan birimleri yok edilmiştir.

Türkiye'de toprak ile ilgili bilgi birikimi ve kullanım yöntemleri "Özel sektör Toprak kültürü" olarak tarım ve hayvancılık yapan çiftçilerimizde vardı ve kullanılmaktaydı. Ancak 1983'ten beri tarıma ve hayvancılığa karşı yapılan yok edici uygulamalar bu kültürün kaybına sebep olmuştur. Tarımsal üretim ve hayvancılık yapmağa çalışan veya ormandan yer kiralayıp özel orman ağaçlandırmaları yapmağa kalkışan kişiler ile firmalarda ise toprak bilgisi ve

kullanımına dair bir bilgi ve kültür yoktur. Toprak kültürü olmayınca kitaptan öğrenilen bilgi ve toprak işlemleri yürütülebilmektedir.

Ekoloji, uygulamada bir "Madde ve enerjinin dolaşımı ile dönüşümü" olarak ele alınır. Suyu, bitki besin maddelerini, güneş enerjisini, fotosentezi olumsuz etkileyen hava kirliliğini, organik maddeyi ayrıştıran mikroorganizmaları bilip, değerlendirmeden, ekolojik hassasiyet bilinmeden ekolojik sistemleri yönetmek mümkün değildir.

Geçmişten bugüne orman yangınlarında dünyada ne gibi değişimler oldu?

Doğal orman yangınları yıldırım düşmesi veya ölü örtünün (Yaprak, çürüntü ve humus) kızışması gibi olaylar sonucunda çıkar. Orman hayvanları sigara içmezler, çakmak taşımazlar. Ormanda yangın insanlar tarafından çıkarılır.

İklim değişikliği sonucunda artan "Isınma ve kuraklaşma" etkisi orman yangınına değil, yangının hızla yayılmasına sebep olur. Orman yangınlarının yayılmasını önlemek, kontrol almak ve söndürmek için ön tedbirler ve yangın söndürmede kullanılan araç ve gereçler altına çok önemli gelişmeler sağlanmıştır.

Bu konuda önemli olan Devlet kurumlarının görevlerini gereğince yapabilmesidir. Yangın söndürme görevi özelleştirilemez, bazı firmalara kazanç sağlamağa dönüştürülemez. Orman yangınları ile mücadele çok ciddi bir konudur. Ancak iyi eğitim görmüş, tecrübeli personel ile başarı sağlanabilir. Yangın bölgelerine yangın konusunda bilgi birikimi ve tecrübesi olmayan personel görevlendirilemez.

Orman yangınları konusundaki makaleleriniz ve televizyon programlarınızda bahsettiğiniz "Temmuz Sıcakları", "Harman Sıcakları", "Eyyam-ı bahur" nedir?

Her yıl temmuz ayının sonu ile ağustos ayının ilk yarısında “Basra alçak basınç alanı” yaygınlaşır ve Orta Doğu, Kuzey Afrika, Doğu Akdeniz bölgelerini etkiler. Sıcaklık artar. Kuraklık yaygınlaşır. Biz Türkler bu olaya “Temmuz sıcakları” veya “Harman sıcakları” deriz. Arapçası “Eyyamı bahur” olup, Türkçe’de de kullanılır.

İklim değişikliği sürecinde temmuz sıcakları giderek artmıştır. Eskiden bölgesine göre 25-35 C°’ye ulaşan temmuz sıcakları, son yıllarda 40-45 C°’ye ulaşmaktadır. Bu yıl da (2021) temmuz sıcakları 45 C°’ye ulaşmıştır. Tabii orman altındaki ölü örtü de aşırı ölçüde kurumaktadır.

Akdeniz Bölgemizde kızılçam ormanlarında ve Akdeniz çalılıklarında (Maki) ölü örtünün yaprak tabakasında (Kuru yapraklarda) reçine ve aromatik yağlar yüksek sıcaklıkta daha da fazla miktarda buharlaşmaktadır. Eski ve tecrübeli ormancılar temmuz sıcaklarında yangın ile ilgili dikkat ve tedbirlerini arttırırlardı.

Orman yangınlarında sıcak kanlı canlıları etkileyen gaz zararları ve sınır değerlerini nasıl açıklıyorsunuz?

Gaz zararları için sınır değerler her gaz için farklıdır. Bu konuya dar kapsamlı bir söyleşi çerçevesinde girmeyelim. Ancak şu gerçeği dikkate sunmak isterim. Havada oksijen oranı %21, azot oranı %78. Yanan organik maddedir. Yani organik karbon. Tam yanma için havada yeterince oksijen yok. Tam yanmada beyaz kül oluşur. Dikkat edilirse yangından sonra kömürleşmiş, kara bir orman görüntüsü kalır. Yani orman yangınında tam yanma gerçekleşmemektedir. Bu durumda organik karbon, karbon dioksit (CO₂) ile karbon monoksit’e (CO) dönüşmektedir. Karbon monoksit çok etkili bir kan zehiridir. Kandaki hemoglobini bağlar ve indirgenip, yükseltgenmesini önleyerek oksijen (O₂) taşımamasını engeller. Yanamayan organik madde ise “İs” halinde (Ø <10 mikron ve Ø <2,5 mikron boyutundaki tanecikler) atmosfere yayılır. Yangında sıcaklık 900 C° ve üstüne ulaşır. Bu sıcaklıkta havadaki azot gazı da yanmağa başlar. Oksijen yetersiz olduğu için azot; diazot monoksit (N₂O), azot monoksit (NO) ve yanabilen bölümü de azot dioksit (NO₂) gazlarına dönüşür. Bunlar ve bunların türevi olan azot pentaoksit (N₂O₅) solunum yolları ile akciğerlerde kansere sebep olan gazlardır.

Bu yangınlarda arılar, arıcılık ne kadar etkilendi?

2021 orman yangını felâketinde arılar öldü. Muğla ilinde çam balı halkın büyük bölümünün önemli bir geçim kaynağıdır. Arıcılık çok kötü bir yok oluş yaşadı. Yangını kundaklayanlar, kundaklamaya sebep olacak yasayı çıkaranlar, yeterli yok oluş tedbir almayanlar (Tecrübeli personel ve hava desteği konuları da dahil) herhalde bu yok oluşun hesabını da vereceklerdir.

Ardıç ağacı ve Ardıç kuşunun önemini aktarabilir misiniz?

Ardıç tohumlarının bir çimlenme engeli vardır. Ardıç kuşunun bu tohumları yediği ve kursağında ardıç tohumunun sert kabuğunun örselendiği ve çimlenme engelini aşıldığı söylentisi vardır. Ardıç tohumları tavuklara da yedirilerek, kursaklarında benzer bir tohum kabuğu örselenmesi olması ve tohumun çimlenmesinin sağlanması denenmiştir. Ama işe

yarar bir sonuç elde edilememiştir. Prof. Dr. Besalet Pamay bu konu ile çok ilgilenmiştir. Bana; bir klasör bilgi ve belge topladığını ama bir sonuç alamadığını söylemişti.

Datça Yarımadasında Finike Ardıcı ormanları vardır. Araştırmalarımda, Andız Dağı ardıc ormanlarındaki kurak yetişme ortamında ardıc tohumlarının çimlenmediklerini gördüm. Buna karşılık deniz kıyısındaki ardıc ormanları altında tohumlar çimlenmekteydi.

Konu; havadaki nem (toprakta ve toprak havasındaki nem) ve sert kabuğun, yumuşayıp, içindeki tohumun çimlenebilmesi olayı gibi görünmektedir.

Şiirsel dizeler yazdığınızı, musikiye ilginizi biliyorum Doğan amcacığım, bu özelliklerinizi bize aktarabilir misiniz?

Ben şair değilim. Ama yılların çeşitli birikimleri var. Olayları farklı tarzlarda anlatan birçok yazarı ve şairi okudum. Ömrüm de dağlarda, ormanlarda geçti. Eh biraz da felsefeye ve özellikle “Tasavvuf Felsefesi’ne” ve “Natüralizm’e” dalınca, konuları ve olayları şiire benzer bir tarzda, kafiyeli olarak yazıyorum. Tabii konuya bağlı olarak, bazen Mehmet Akif gibi, bazen Şair Eşref veya Orhan Veli gibi, bazen de Can Yücel gibi farklı üslûplarda yazıyorum. Daha doğrusu anlatmağa çalışıyorum. Bu tarzlar onları taklit etmek değil, olayları algılamam ve karşı reaksiyonumdan kaynaklanıyor.

Genç orman mühendislerine, doğa severlere ne gibi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

Orman Mühendisi diploması almak ile “Orman Mühendisi” olmak arasında fark vardır. Orman fakültelerinde “Orman ekosisteminin” nasıl kavranacağına, korunacağına, yönetilip, işletileceğine yönelik dersler okutulur. Ama bunlar genel prensipler, bilgiler ve bazı araştırma çalışmalarına dayandırılmış örneklerdir. Ormanlık çok yönlü, bilimsel ve teknik bakımdan pek çok konunun bir arada derlenip, değerlendirilmesi gereken bir meslektir. Arazide “ustaların yanında çalışıp, uygulamaları görüp, yapıp ve uygulanması” bilgi birikimi oluşturmak gerekir.

Üstelik Ormanlık bölgeseldir. Ve de ağaç türlerinin ekolojik isteklerine göre çok farklı bilgi ve birikimi gerektirir. Yani Doğu Karadeniz ladin, göknar, kayın, sarıçam ormanlarında ormanlık başkadır. Burada çalışmış, yetişmiş bir ormancının, Akdeniz ormanlarında görevlendirilmesi doğru değildir. Trakya’da İstıranca Dağları’ndaki meşe ormanları da farklıdır. Buralarda Akdeniz Bölgesinde Kızılçam, karaçam ve sedir ormanları ise birbirinden çok farklı bilgi birikimini gerektirir.

Ormanlık çok yönlü, çok faktörlü bir ekosistemin kavranması ve işletilmesidir. Düz bilgi ile üstünkörü yapılan “Odunculuk” değildir.

Geleceğe kaynak olacak değerdeki bu kıymetli röportajımız, RE Books Arts Kitaplığı İnceleme-Araştırma ve Röportaj bölümüne kayıtlı olacak ve gelecek kuşaklara da kayıtlı bir belge olarak aktarılacak. Bu yöntemim şu açıdan da önemli; tüm röportajlar birleştiginde çok kıymetli bir sosyal tarihi de geniş yelpazede yansıtmış olacak. “Hocanın emeklisi olmaz”ı başaran örnek alınası kıymetli çalışmalarıyla Değerli Doğan (Kantarıcı) amcama çok teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Doğan Kantarcı (Çorlu, 1939)

İlk okul : Çorlu Şücaettin İlkokulu (1945 - 1950)

Orta okul : Çorlu Ortaokulu (1950 – 1953)

Lise : Haydarpaşa Lisesi (1954 – 1957)

Üniversite : İ. Ü. Orman Fakültesi (1957 - 1962) (Orman Yük Müh. olarak mezun olmuştur.)

Yüksek Lisans: (O yıllarda yüksek lisans yapılmıyordu. Biz lisans eğitiminden “Yüksek Mühendis” unvanı ile mezun olduk.)

Doktora : 1972 Doçent : 1978 Profesör : 1988

Emekli : 1.1.2006

Görev Özeti: Ekim 1962 İ.Ü. Orman Fakültesi’nden mezuniyet, 1962 - 1964 Kızılcahamam

Toprak Muhafaza ve Mer’a Islâhı Tatbikat Grup Müdürlüğü (Orman Genel Müdürlüğü)

Mühendisi, 1964 - 1966 Askerlik görevi, Haziran 1966 İ.Ü. Orman Fakültesi Toprak İlimi ve

Ekoloji Kürsüsüne asistan, Mart 1972 İ.Ü. Orman Fakültesi Toprak İlimi ve Ekoloji Kürsüsüne

doktor, 1969 - 1972 Trakya’nın Yetiştirme Ortamı Bölgesel (ekolojik) Sınıflandırması

araştırmaları, 1973 - 1974 Alexander von Humboldt bursu ile Fed. Almanya’da Münih

Üniversitesi Orman Fakültesi Toprak İlimi ve Ekoloji Enstitüsünde ekosistem projesi çalışması,

1976 -1980 Bolu-Aladağ Göknaç ekosistemlerinde araştırmalar.

Ekim 1978 İ.Ü. Orman Fakültesi Toprak İlimi ve Ekoloji Kürsüsünde doçent, 1981 - 1991 Akdeniz

Bölge’sinin Yetiştirme Ortamı Bölgesel (ekolojik) sınıflandırması proje çalışması ile Kızılçam ve

Sedir ormanlarında ekolojik araştırmalar. Sedir ormanlarının yangın kültürü ile

gençleştirilmesi konusunda araştırmalar. Hava kirliliğinin ormanlarımıza etkileri konusunda

araştırmalar. Türkiye ormanlarının su üretimi görevi ve hidroelektrik üretimi konusunda

çalışmalar. Avrupa Vejetasyon Haritası’na Trakya’nın eklenmesi çalışması (Kitap-2000) Ekim

1988 İ.Ü. Orman Fakültesi Toprak İlimi ve Ekoloji Kürsüsünde profesör, Temmuz 1995 İ.Ü.

Orman Fakültesi Toprak İlimi ve Ekoloji Anabilim Dalı Başkanı, 1992 - 2008 Türkiye’nin yetiştirme

ortamı bölgesel sınıflandırması çalışması (Kitap-2005) Orman Ekosistemleri konusunda kitap

(2005) 1.1.2006 Emekliye ayrılmıştır. 2006 - 2021 Hava kirliliğinin ormanlara etkisi, taş ve açık

maden/kömür ocaklarının olumsuz etkileri, İç Anadolu’da çölleşme ve rüzgâr erozyonunu

önlemek için araştırmalar, Çamkoru Araştırma Ormanı, Sündiken Dağları ve Bolkar

Dağlarında yetiştirme ortamı sınıflandırmaları, nehir tipi hidroelektrik santrallerin havza

ekosistemlerine etkileri, HES’ler, RES’ler; İstanbul Kanalı vd. ekoloji ile ilgili konularda

araştırma çalışmalarına devam etmektedir.